

พระราชบัญญัติ

กำหนดเกษียณอายุผู้ทำงานในองค์การของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเกษียณอายุผู้ทำงานในองค์การ
ของรัฐ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดเกษียณอายุผู้ทำงานในองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์การของรัฐ” หมายความว่า องค์การที่ได้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐนอกจากกระทรวง ทบวง กรม และหมายความรวมถึงธนาคารออมสินด้วย

มาตรา ๔ บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ หรือตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกันแต่เรียกชื่ออย่างอื่นในองค์การของรัฐและบุคคลผู้อยู่ในตำแหน่งหรือหน้าที่การงานที่อยู่ในบังคับบัญชาของบุคคลดังกล่าวแล้ว มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณซึ่งเป็นปีที่ผู้นั้นอายุ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

ครบหกสิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่จะได้มีการต่ออายุการทำงานอีก
คราวละหนึ่งปีจนอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

การต่ออายุการทำงานของบุคคลตามวรรคก่อน ถ้าเป็น
บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ หรือ
ตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกันแต่เรียกชื่ออย่างอื่น จะ
ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ให้
เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับขององค์การของรัฐ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ

นี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : — เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
การอยู่ในตำแหน่งของผู้ทำงานในองค์การของรัฐบางองค์การกำหนด
เกษียณอายุไว้ บางองค์การไม่ได้กำหนด จึงสมควรมีกฎหมายกำหนด
เกษียณอายุและกำหนดให้เป็นไปอย่างเดียวกัน